Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 620 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. GEENS**
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 11 januari 2025, dient op 14 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 9 juli 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 2 september 2025.

1.3. Op 7 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 7 oktober 2025 en die verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift als stuk 1.
2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 57/6, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het beginsel van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt dat de beslissing niet genomen werd binnen de in de wet voorziene termijn van vijftien werkdagen en verwijt de commissaris-generaal niet te motiveren waarom die termijn niet nageleefd werd. Hij meent dat hij erop mocht vertrouwen dat zijn verzoek niet meer niet-ontvankelijk zou worden verklaard.

Vervolgens meent hij dat de bestreden beslissing geen specifieke informatie bevat over het actueel karakter van zijn statuut in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou (kunnen) beschikken. Daardoor kan volgens hem niet worden gesteld dat hij actueel, of op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, nog steeds over internationale bescherming beschikt in Griekenland. Hij preciseert dat hij enkel erkend heeft dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland kon beschikken over een verblijfsstatuut, maar niet dat die thans nog actueel is. Hij meent dat minstens aangenomen moet worden dat de actualiteit van zowel zijn beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staat. Hij licht toe dat hij Griekenland verlaten heeft op 11 januari 2025, hij er sindsdien niet meer woonachtig is, hij er geen domicilie meer heeft en de Griekse autoriteiten de verkregen internationale bescherming kunnen intrekken of beëindigen. Volgens hem dient de bestreden beslissing te worden vernietigd, zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden, met name dat de nodige informatie wordt opgevraagd bij de Griekse autoriteiten over het actueel karakter van de internationale bescherming dewelke hij heeft verkregen en het hieraan gekoppelde verblijfsrecht.

Hij vervolgt dat hij in Griekenland geen bescherming tegen refoulement geniet en dat hij bij terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling. Hij wijst op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland. Hij zou wel degelijk stappen ondernomen hebben om zijn verblijf er op te bouwen, doch zonder succes. Sedert het moment dat hij Griekenland verlaten heeft, namelijk op 11 januari 2025, heeft hij er geen enkel aanknopingspunt meer. Hij zou tijdens een reddingsactie geslagen zijn en acht het niet redelijk om van hem te verwachten hiervoor een klacht in te dienen. Hij legt uit dat hij vijftien dagen in een hotel verbleven heeft, gezocht heeft naar werk en bij een humanitaire organisatie op de wachtlijst is beland. Hij werd geconfronteerd met hindernissen in de gezondheidszorg nu hij geen verzekering had en hij voor zijn long, allergie en oogklachten geen hulp kreeg ondanks het feit dat hij twee keer langsging in een ziekenhuis. Hij wijst op de problematiek van PAAYPA en AMKA. Dat hij voor tijdelijke opvang een hotel kon betalen en sporadisch steun kreeg van een oom, wijst er volgens hem niet op dat hij op een duurzame wijze toegang had tot bepaalde rechten. De korte duur van zijn verblijf in Griekenland wijst er volgens hem op dat hij geen realistisch perspectief gevonden heeft en getuigt niet van het niet leveren van oprechte inspanningen.

Met betrekking tot zijn medische situatie wijst hij erop dat hij kampt met myopie, dat hij een long- en allergieproblematiek heeft en dat hij in België geopereerd werd na een arbeidsongeval aan de pols. Hij acht de continuïteit van de postoperatieve zorg en opvolging van zijn respiratoire en oftalmologische klachten reëel en actueel. De motivering dat hij in België werkte en daarom zelfredzaam is, gaat er volgens hem aan voorbij dat die tewerkstelling tot een operatie leidde die een tijdelijk verhoogde zorgnood gecreëerd heeft, die bij terugkeer naar Griekenland onderbroken zal worden. Dat hij in België in staat was om, ondanks de taalbarrière, werk te vinden, betekent volgens hem niet dat dit ook mogelijk is in Griekenland.

Verder kaart hij aan dat zijn situatie nog verder bemoeilijkt wordt door de administratieve problemen die hij er zal kennen. Verzoeker verwijst specifiek naar de volgende bronnen, die hij uitvoerig bespreekt: AIDA/ECRE *Country Report: Greece. Update 2022* van 8 juni 2023, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland* van juni 2022, RSA/PRO ASYL, *Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights* van maart 2023. Hij besluit dat uit voorgaande landeninformatie blijkt dat er in zijn individuele geval sprake is van een risico op schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

Hij meent dat de onafhankelijke instelling ‘RSA’ aantoont dat er een vermoeden is van tekortkomingen van de Griekse overheid en verwijt de commissaris-generaal de problemen voor Griekse statushouders te minimaliseren. Uit de meest recente landeninformatie, waarbij hij verwijst naar het laatste verslag van RSA van 7 april 2025, blijkt volgens hem wel degelijk dat de situatie erger is dan deze geschetst in de vroegere rapporten en dat ze georkestreerd wordt door de Griekse autoriteiten. Hij stipt aan dat uit voormeld RSA-rapport onder meer blijkt dat het onmogelijk is voor begunstigden van internationale bescherming om hun rechten af te dwingen. Het is volgens hem niet omdat hij over een vluchtelingenstatus beschikt in

Griekenland, dat zijn beschermingsverzoek in België onontvankelijk verklaard moet worden. Verwijzend naar het AIDA-rapport van 2024 stelt hij dat de rechten van internationaal beschermden in Griekenland niet dezelfde zijn dan die van de eigen Griekse bevolking nu statushouders er uitgesloten worden van de mogelijkheid tot gezinshereniging. De commissaris-generaal gaat volgens hem onterecht uit van een gelijke behandeling en toegang tot de basisrechten. Het gaat volgens hem niet op om een dossier zo lang te laten liggen om het dan vervolgens alsnog niet-ontvankelijk te verklaren. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal moet toegeven dat de levensomstandigheden in Griekenland van asielzoekers en vluchtelingen problematisch en precair zijn. In het licht van de omstandigheden beschreven door RSA acht hij het niet redelijk dat hem verweten wordt geen steun gezocht te hebben in Griekenland, nu hij die toch niet kon krijgen. Hij gaat vervolgens in op de problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid en inzake de medische zorgen. Verder verwijt hij de commissaris-generaal een selectieve lezing te doen van de algemene rapporten en benadrukt hij de administratieve problemen inzake de AMKA, AFM en ADET. Hij stelt dat het ook verre van onzeker is of zijn documenten nog geldig zullen zijn bij terugkeer naar Griekenland en meent geconfronteerd te zullen worden met een *catch 21*. Hij stelt dat hij buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om terecht zal komen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Hij besluit dat er geen enkel risico is dat het gemeenschappelijke vertrouwensbeginsel in het gedrang komt, ingeval er aanleiding is op basis van de elementen waarover de Belgische autoriteiten beschikken, om over te gaan tot erkenning en dat er op basis van zijn verklaringen, documenten en informatie wel degelijk aanleiding is om over te gaan tot het verlenen van internationale bescherming.

3. Stukken

3.1. Op 5 augustus 2026 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij refereert aan volgende nieuwe stukken, waarvan zij de weblinks vermeldt:

- RSA, *Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*, april 2026;
- COI Focus, *GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail*, 13 februari 2026;
- COI Focus. *GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA,* 31 maart 2026;
- Cedoca, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 juni 2026;
- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, juli 2026.

3.2. Op 11 augustus 2026 maakt verzoeker overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt met vermelding van de weblinks:

- RSA, *Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*, april 2026;
- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, juli 2026.

4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 6 november 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waaronder de Griekse verblijfsvergunning (ADET). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 5 november 2027 en zijn Grieks reisdocument tot 11 december 2029 (AD CGVS, landeninformatie, Cedoca derde landen aanvraag 5/8/2025 en eurodac search 14/1/2025).

Er zijn geen indicaties dat verzoeker thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem

verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat verzoeker geen actueel en effectief verblijfsadres heeft in Griekenland kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen, *quod non*.

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van (oud) artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in (oud) artikel 33, lid 2, a), van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van

Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van (oud) artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a., punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending zou inhouden van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening (EU) 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de voorliggende gegevens stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat*

afhangt van alle gegevens de zaak" (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, waaronder het in de aanvullende nota's benadrukte RSA-rapport van april 2026 en het AIDA-rapport van juli 2026, alsook 's Raads rechtspraak van 20 februari 2026, gewezen in Verenigde Kamers, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er (nog steeds) niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De bijgebrachte informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

10. Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

10.1. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid. Dit aspect wordt door verzoeker niet betwist.

10.2. Verzoeker, een zesendertig jarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en bijgebrachte stukken blijkt niet dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt:

"Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland na uw erkenning als vluchteling op adequate wijze hulp voor uw mogelijke medische problemen zocht. U verklaringen dat u twee keer in Griekenland naar een ziekenhuis ging om hulp te vragen voor uw long- en allergieproblemen en voor uw oogproblematiek die u beide sinds uw verblijf in Jemen ondervond (CGVS p.21-22 en document 7). U stelt dat geen hulp werd geboden omdat u er geen Griekse medische ziekteverzekering kon voorleggen.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on

the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2°25 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europe.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en.

Daarnaast wijst het Commissariaat-generaal dat personen die in Griekenland internationale bescherming genieten, om een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 beschikbaar op: https:// rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf.

Uw verklaring dat u zich nooit bij de Griekse sociale zekerheid registreerde, noch u hierover informeerde is opvallend. Uw bijkomende uitleg dat u dit nooit deed omdat niemand u hier ooit over informeerde kan niet overtuigen (CGVS p.22). Volgens uw verklaringen was u immers wel in staat om zich te informeren over andere officiële procedures in Griekenland, deze op te starten en tot een goed einde te brengen. Zo had u geen problemen om uw Griekse verblijfsdocumenten te regelen (CGVS p.14-15 en p.17).

Daarnaast moet opgemerkt worden dat u ondanks vernoemde medische problematiek weldegelijk in staat was om in België te werken (CGVS p.4), wat u ook eerder in Jemen (CGSV p.10-11) deed. Voorts, hoewel u stelt dat u voor uw long- en allergieproblematiek in België testen onderging, moet opgemerkt worden dat het CGVS hiervan zoals eerder vermeld geen medische attesten tot op heden mocht ontvangen, wat evenmin het geval was wat betreft uw myopie (zie supra).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Niets wijst er immers op dat uw voornoemde pathologie een dergelijk niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar is."

Door in het verzoekschrift opnieuw louter te wijzen op zijn medische problematiek, laat hij de concrete motieven in de bestreden beslissing hieromtrent, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, volledig onverlet.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart hij dat het goed met hem gaat (NPO, p. 3), dat hij zijn arm had gebroken en er nu een metalen plaatje in zit (NPO, p. 4). Verder verklaarde hij dat hij een longontsteking heeft gehad, een tekort heeft aan lucht en stevig hoest en dat hij dit al heeft toen hij nog in Jemen was (NPO, p. 21). Hij voegde nog toe dat hij slecht ziet, maar hiervoor in Jemen nog niet naar een ziekenhuis was gegaan (NPO, p. 22). Ter staving van zijn medische situatie legt hij een medisch rapport uit Jemen en een attest van een ziekenhuis neer. Het medisch rapport van 1 juni 2023 werd opgesteld in Jemen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 7A), stelt dat verzoeker leed aan acute longontsteking en allergieën en dat hij gespecialiseerde behandeling behoeft. Er werd echter niet gepreciseerd wat die behandeling juist inhoudt en evenmin kan eruit worden afgeleid dat hij drie jaar later in dit verband nog medische problemen heeft of enige behandeling zou nodig hebben. Verder blijkt dat verzoeker op 13 augustus tot 14 augustus 2025 werd opgenomen op de afdeling orthopedie omwille van een verplaatste radiusfractuur rechts (*ibid*., stuk 7B). Dat verzoeker een jaar later enige medische problemen heeft in dit verband of speciale zorgen behoeft, blijkt niet.

Bevraagd naar zijn medische situatie ter terechtzitting, geeft verzoeker aan dat hij kinesitherapie werd voorgeschreven voor de behandeling van zijn schouder, maar dat hij hiermee nog niet begonnen is omdat hij wenst te werken om zijn gezin te onderhouden. Hij maakt geen melding van andere medische problemen.

De Raad kan aldus niet concluderen dat verzoekers lichamelijke en/of psychologische problemen heeft die belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Hij zet nergens *in concreto* uiteen in welke mate zijn gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van zijn medische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

10.3. Zo verzoeker beweert dat zijn originele ADET zich bij een vriend bevindt (AD CGVS, deel DVZ, Bijkomende vragen M-status Griekenland, 7/7/2025), staat niets hem eraan in de weg om deze terug in zijn bezit te krijgen. Dat dit onmogelijk zou zijn, toont hij alleszins niet aan. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken (zie ook *supra*) zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer niet dienstig kan worden aangevoerd.

10.4. Verzoeker verklaart dat hij in Griekenland nooit in bezit is geweest van een AFM of AMKA (AD CGVS, deel DVZ, Bijkomende vragen M-status Griekenland, 7/7/2025). Hij toont echter enerzijds niet aan dat hij hiertoe de nodige stappen heeft ondernomen en anderzijds laat hij na aan te tonen dat hij daartoe, rekening houdend met zijn persoonlijke situatie, niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest). In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal in dit verband op goede gronden vast wat volgt:

"Uw verklaring dat u zich nooit bij de Griekse sociale zekerheid registreerde, noch u hierover informeerde is opvallend. Uw bijkomende uitleg dat u dit nooit deed omdat niemand u hier ooit over informeerde kan niet overtuigen (CGVS p.22). Volgens uw verklaringen was u immers wel in staat om zich te informeren over andere officiële procedures in Griekenland, deze op te starten en tot een goed einde te brengen. Zo had u geen problemen om uw Griekse verblijfsdocumenten te regelen (CGVS p.14-15 en p.17).
Daarnaast moet opgemerkt worden dat u ondanks vernoemde medische problematiek weldegelijk in staat was om in België te werken (CGVS p.4), wat u ook eerder in Jemen (CGSV p.10-11) deed. Voorts, hoewel u stelt dat u voor uw long- en allergieproblematiek in België testen onderging, moet opgemerkt worden dat het CGVS hiervan zoals eerder vermeld geen medische attesten tot op heden mocht ontvangen, wat evenmin het geval was wat betreft uw myopie (zie supra)."

Het weze herhaald dat verzoeker in bezit is van een geldige ADET, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Uit objectieve informatie blijkt immers dat personen, die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland,* september 2024, p. 19-20: "*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.")*. Het fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland,* september 2024, p. 19). Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming, wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET, een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (RSA, *Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*, april 2025, p. 20-21). Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat het voor hem niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: *"the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed"*). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning.

Hetzelfde geldt voor het sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt: *"According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"* (AIDA/ECRE, *Country Report:*

Greece, juni 2024, p. 248). Verzoeker toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid was om zijn AMKA aan te vragen en/of te activeren en blijkt hiertoe ook geen doorgedreven moeite te hebben gedaan. Het weze herhaald dat het verzoeker toekomt om de middelen die het recht en zijn status hem in Griekenland bieden, terdege te gebruiken, hetgeen hij allerminst aantoont.

Waar hij verder de vereiste benadrukt van het hebben van een wettig verblijf en daarbovenop het aanleveren van bewijs van werkelijk verblijf in Griekenland, alsook van tewerkstelling alvorens een actieve AMKA wordt uitgereikt of een bestaande AMKA opnieuw te activeren, wordt opgemerkt dat een intentieverklaring van een werkgever volstaat, dat het voorleggen van een geldige ADET volstaat als bewijs van wettig verblijf en dat het bewijs van verblijf in het land onder meer kan bestaan uit een huurovereenkomst. Voorts wordt aangestipt dat de beschikbare landeninformatie niet toelaat te concluderen dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het AIDA-rapport van juli 2026, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. De verwerende partij concludeert terecht dat uit de voorhanden zijnde bronnen niet blijkt dat om legaal te kunnen werken in Griekenland een actieve AMKA nodig is. Gelet op hetgeen hierna wordt uiteengezet in verband met verzoekers zelfredzaamheid en middelen, blijkt niet dat het voor verzoeker onmogelijk zou zijn de nodige documenten voor te leggen nodig voor de activering van de AMKA en evenmin dat hij de periode nodig om zijn AMKA te bekomen en te activeren niet zou kunnen overbruggen zonder in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie te belanden. De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen en zoals afdoende uiteengezet *supra*, kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

De commissaris-generaal oordeelt in haar aanvullende nota met betrekking tot de AMKA, overeenkomstig de beschikbare landeninformatie, op goede gronden als volgt:

"Het laatste AIDA-rapport dat in juli 2026 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr) bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, maar geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Uit bijkomend onderzoek (COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail, van 13 februari 2026, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-activation-de-lamka-et-acces-aumarche-du-travail) blijkt dat een AMKA.-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem, doch dit géénszins over een actief AMKA-nummer moet gaan. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Uit de bijgebrachte bronnen blijkt niet dat om legaal te kunnen werken in Griekenland, een actieve AMKA nodig is (zie naar analogie, arrest nr. 340544 van 5 februari 2026 en arrest nr. nr. 348 387 van 10 juni 2026).

Toegang tot gezondheidzorg voor begunstigden zonder actieve AMKA blijft zeer moeilijk. Echter wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat begunstigden naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA van 31 maart 2026 beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_grece._acces_aux_soins_de_sante_et_detention_dun_amka_20260331_0.pdf). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In

Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf)."

Verzoeker toont niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Uit verzoekers verklaringen blijkt nog dat hij, nadat hij in bezit werd gesteld van zijn ADET, niet de nodige stappen heeft ondernomen zodat hij toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg. Hij stelt dat hij naliet stappen te ondernemen omdat niemand hem geholpen zou hebben (NPO, p. 22). Dat hij op enige manier verhinderd werd om toegang te krijgen tot de nodige zorgen vanaf zijn erkenning als vluchteling, blijkt hoegenaamd niet.

10.5. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, wijst op de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

Zoals in de bestreden beslissing alsook in de aanvullende nota van 5 augustus 2026 van de verwerende partij terecht wordt gesteld, volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing inzake de door verzoeker aangehaalde elementen die betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Griekenland met reden als volgt gemotiveerd:

"Vooreerst moet wat betreft uw eventuele problemen die u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland meemaakte vooraleer u internationale bescherming werd verleend zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context vóór u internationale bescherming verleend werd. Zo haalt u aan dat u voor u als vluchteling erkend werd bij uw aankomst slecht behandeld werd door de Griekse kustwacht in Rhodos waarbij ze u sloegen, uw geld en Jemenitisch paspoort afnamen en u vroegen u van uw kleding te ontdoen (CGVS p.15 en p.20). Daarnaast zou u voor uw erkenning ongeveer 20 dagen in Rhodos op straat geslapen hebben en fruit van de bomen gegeten hebben (CGVS p.15, p.17 en p.21). Voorts zouden onbekenden toen in Rhodos op straat sliep uw gsm gestolen hebben (CGVS p.15 en p.20). Echter is deze situatie niet representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie van begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig van het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien moet opgemerkt worden dat u geen enkele poging deed om een klacht bij de Griekse politie neer te leggen over voornoemde diefstal van uw gsm (CGVS p.20). Wat betreft de foto's die u over uw dakloosheid in Rhodos indient moet opgemerkt worden dat dit willekeurige foto's zijn die u op het internet terugvond. U zou er zelf niet op te zien zijn maar legt ze enkel neer om het CGVS een zeker beeld te schetsen van wat u overkomen is in Rhodos voor u als vluchteling erkend werd (document 5 en CGVS p.25).
Uit uw verklaringen blijkt niet dat u nadat u erkend werd als vluchteling op adequate wijze hulp bij de Griekse overheid of andere organisaties zocht wat betreft uw problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg in Griekenland (CGVS p.15-22).

- Wat betreft uw huisvesting in Griekenland bleek dat u duidelijk in staat was om er tijdelijk de nodige huisvesting voor uzelf te regelen. Zo verklaart u dat na een verblijf van twee maanden in uw opvangcentrum te Leros nadat u als vluchteling erkend werd naar Athene vertrok. U zou in Athene ongeveer zo'n 15 dagen in een hotel verbleven hebben vooraleer u Griekenland verliet en naar België vloog (CGVS16-17). Volgens uw verklaringen zou u enkel op Rhodos problemen ondervonden hebben om huisvestiging te vinden. U zou op Rhodos - voor u als vluchteling erkend werd - ongeveer 20 dagen dakloos geweest zijn (CGVS p.17) en fruit

van de bomen gegeten hebben (CGVS p.15-16). Tijdens de rest van uw verblijf in Griekenland - na uw erkenning als vluchteling - zou u weldegelijk in staat geweest zijn om onderdak voor uzelf te regelen. Zo verbleef u na uw verblijf van twee maanden in een opvangcentrum in Leros gedurende zo een 15 dagen in een hotel in Athene (CGVS p.16-17).

U geeft daarnaast toe dat u zelf nooit naar de Griekse overheid stapte om enige hulp te vragen in uw zoektocht naar permanente huisvesting. Uw verklaring dat u dit nooit deed omdat niemand u ooit vertelde dat de Griekse overheid hierbij ondersteuning kan bieden, kan niet overtuigen. Voorts gaf u het - toen u eenmalig naar een humanitaire organisatie belde om u te helpen bij uw zoektocht om permanente huisvesting te vinden – onmiddellijk op toen u hoorde dat u op een wachtlijst moest staan (CGVS p.18). Uit niets blijkt dat u na deze eenmalige poging nog enige andere humanitaire organisaties of personen aansprak om hierbij hulp te vragen. Bovendien is het opvallend dat u met de financiële hulp van uw oom [A.S.] *in staat was om in de onkosten van uw verblijf in Saudi-Arabië, Indonesië en Turkije te voorzien. U kocht daarnaast met zijn hulp ook drie vliegtuigtickets, één van Saudi-Arabië naar Indonesië, één van Indonesië naar Turkije en een derde van Griekenland naar België (CGVS p.13-15). Dit toont aan dat u weldegelijk over enige financiële middelen beschikte om in uw levensonderhoud te voorzien en deze overal behalve in Griekenland effectief aanwendde.*

- Wat betreft uw problemen om tewerkstelling in Griekenland te vinden benadrukt u dat u zeker werk in Griekenland zou gevonden hebben indien u er kennissen of verwanten zou hebben, maar dat u er enkel mensen op een oppervlakkige manier kende en er daarom niet in slaagde (CGVS p.18). Uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u amper enige doortastende en doeltreffende pogingen ondernam om permanent werk in Griekenland te zoeken. Hoewel u telefonisch enkele kennissen van vrienden contacteerde om te vragen of ze werk voor u hadden en daarnaast bij fabrieken in Amonia tevergeefs werk zocht, moet benadrukt worden dat uw pogingen om werk te vinden niet verder dan dit reikten. Zo vroeg u in Griekenland - naast dat u niet naar de Griekse overheid stapte - evenmin hulp aan enige humanitaire organisaties of interim-bureaus om u bij uw zoektocht naar werk te helpen (CGVS p.18). Voorts zag u het niet zitten om in Griekenland in de olijfteelt te werken toen u hoorde dat één van uw vrienden misleid werd en niet door zijn Pakistaanse werkgever uitbetaald werd. Dat u hieruit afleidt dat u bij geen enkele werkgever in de olijfsector in Griekenland zou kunnen werken is opvallend. Bovendien biedt uw uitleg dat er in Griekenland geen andere jobs bestaan behalve fabriekswerk en het werk in de olijfteelt geen enkele logica (CGVS p.19). Er kan vanuit gegaan worden dat u mits enige inspanning zich zou kunnen herlokaliseren binnen Athene zelf, of naar andere steden en/of regio's in Griekenland zou kunnen gaan om er permanent werk te zoeken, wat echter evenmin het geval was.

- Uw bijkomende uitleg dat u in Griekenland geen werk vond omdat u ***de Griekse taal*** *niet kent en enkel Arabisch spreekt (CGVS p.19) is niet afdoende. Volgens uw verklaringen bent u - hoewel u in België nog geen taalcursus volgde en enkel Arabisch spreekt - reeds bij een tomatenbedrijf aan de slag (CGVS p.4). Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u enige doortastende pogingen in Griekenland ondernam om adequaat de Griekse taal aan te leren. Zo geeft u toe dat u bij geen enkele school enige taalcursus in Griekenland volgde, noch doelgerichte pogingen ondernam om de Griekse taal op eigen initiatief te leren (CGVS p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat via de Griekse overheid als via diverse NGO's mogelijkheden bieden om gratis of betalend Griekse en Engelse taallessen te volgen in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling verbleef (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Het roept vragen op dat u na deze eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderricht in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben. Zeker omdat er vanuit kan gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen."*

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud aankaart, alsook verwijst naar algemene landeninformatie inzake de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, gezondheidszorg en taallessen, kan dit niet volstaan ter weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen, waaruit blijkt dat verzoeker een gebrek aan inspanningen heeft geleverd om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Bovendien blijkt dat verzoeker Griekenland net geen drie maanden na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus verliet en dat hij er onmiddellijk vertrok nadat hij in bezit werd gesteld van zijn

reispaspoort (NPO, p. 14-15). Uit een dergelijk gedrag en kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

10.6. De commissaris-generaal wordt voorts bijgetreden in haar beoordeling dat verzoeker voldoende zelfredzaam is. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

"*Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien. U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u zelfredzaam bent.*
- Uit uw verklaringen blijkt dat u in Jemen een goede scholingsgraad genoot en jarenlange werkervaring opgebouwd heeft. U ging in Jemen naar school tot de twaalfde graad en werkte er van 2011 tot 2023 als verkoper van groenten (CGVS p.10), wat erop wijst dat u zelfredzaam bent en in staat bent om in uw levensonderhoud te voorzien. U was in staat om zelf uw reis naar Europa te organiseren. U slaagde erin uw busreis naar Saudi-Arabië, uw visa voor Saudi-Arabië, Indonesië en Turkije, uw drie vliegtuigtickets en uw verblijf in voornoemde landen te regelen en te betalen (CGVS p.11-13).
- U slaagde erin om in Griekenland als erkend vluchteling onderdak te vinden en voor de periodes dat dit tijdelijk niet zo was een oplossing te vinden. Hieruit blijkt dat u zelfredzaam genoeg bent en ook in staat bent om voor eventuele tijdelijke problemen een oplossing te vinden. U was na uw erkenning als vluchteling in Griekenland voorts in staat om zonder problemen de nodige procedures te doorlopen om uw officiële Griekse verblijfsdocumenten aan te maken, zoals uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfsvergunning (CGVS p.14 en p.17). U slaagde erin de procedure om er uw verblijfsdocumenten aan te vragen op te starten, uw documenten af te halen en daarna per vliegtuig naar België te vliegen (CGVS p.14 en p.17).
Deze elementen tonen aan dat u - mits enige inspanning - in staat bent om officiële procedures te doorlopen en er dus van uitgegaan kan worden dat u ook andere procedures bij de Griekse overheid of bij andere hulporganisaties kan doorlopen om ondersteuning op onder andere vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.
- Voorts beschikt u over eigen en bijkomende ondersteunde middelen en kon u uw vertrek van Jemen naar België, uw reis en uw verblijf in meerdere landen te bewerkstelligen. Zo verkocht u een stuk grond in Jemen en was u met financiële hulp van uw oom [A.S.] *in staat om voor uw verblijf en onderhoud in zowel Saudi-Arabië, Indonesië als Turkije te voorzien (CGVS p.12-13). Verder heeft u een zeker netwerk - zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden - wat verder getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.*
- Uit uw verklaringen blijkt dat het tot uw mogelijkheden behoort om zelf financieel redzaam te zijn. Dat u voorts reeds een maand in België aan het werk bent en tomaten plukt hoewel u enkel Arabisch spreekt en nog niet met een taalcursus startte (CGVS p.4) getuigt verder van uw eigen zelfredzaamheid. Dat u uw arm bij een werkongeval brak en een tijdje niet kan werken of zware zaken kan dragen (document 7) doet geen afbreuk dit feit. Nergens uit uw documenten blijkt dat u nadat uw arm genezen is, niet opnieuw aan de slag zou kunnen gaan.
Er kan aldus worden aangenomen dat u zelfredzaam bent en ook in staat bent om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal. Er kan van uit gegaan worden dat dit voor u - gezien uw scholing tot de twaalfde graad en uw eerdere werkervaringen - tot uw mogelijkheden behoort. Dat u zowel in Jemen, als ook in België - ondanks de taalbarrière - in staat bent om tewerkstelling voor uzelf te organiseren en in uw levensonderhoud te voorzien, maar hiertoe niet in staat zou geweest zijn in Griekenland, kan niet overtuigen."

Waar verzoeker in het verzoekschrift enerzijds stelt dat het niet is omdat hij in België werkt dat hij ook zelfredzaam is en anderzijds dat hij in Griekenland tevergeefs verschillende pogingen heeft ondernomen en moeilijkheden op verschillende vlakken gekend heeft, weerlegt hij hoegenaamd niet de pertinente vaststelling dat hij niet over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt. Bovendien toont hij geenszins aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid had/heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat hij geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten. Ook de motieven in dit verband in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in de stukken van het administratief dossier. Zij worden integraal overgenomen en luiden als volgt:

"Hoewel niet ontkend wordt dat het opbouwen van een toekomst buiten uw land van herkomst geen sinecure is, getuigt uw houding tijdens uw verblijf in Griekenland evenmin van een oprechte intentie om een duurzame toekomst in Griekenland uit te bouwen en uw rechten er te doen gelden. Dat u nooit effectief probeerde om zich in Griekenland te vestigen en er een toekomst uit te bouwen blijkt uit uw verklaringen.

- Er dient te worden opgemerkt dat u slechts een kleine drie maanden na uw erkenning als vluchteling Griekenland reeds verliet - u werd op 6 november 2024 als vluchteling in Griekenland erkend (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 7 juli 2025, punt 23; CGVS p.1, CEDOCA Aanvraag Derde Landen GR1LER20241106626121, d.d. 25 juli 2025 en
verliet Griekenland reeds op 14 januari 2025 (CGVS p.15 en DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 7 juli 2025, punt 33, zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en uw rechten te doen gelden. Dat u na een periode van nauwelijks drie maanden - van uw aankomst tot uw vertrek uit Griekenland - en amper enige inspanningen van uwentwege besloot dat het onmogelijk is om een toekomst uit te bouwen in Griekenland kan niet overtuigen. Dat u één maand nadat u uw Griekse verblijfsdocumenten in handen kreeg onmiddellijk naar België afreisde, toont evenmin enige oprechte intentie om in Griekenland een duurzame toekomst op te bouwen aan (CGVS p.15). Dat u op deze wijze nalatend bent valt op, bovendien blijkt uit niets van uw verklaringen dat u enige pogingen gedaan heeft om als erkend vluchteling eventueel extra ondersteuning van de Griekse overheid op financieel vlak te verkrijgen, hoewel deze mogelijkheden in Griekenland bestaan (CGVS p.24 en zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier).”

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

10.7. Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Verzoeker toont in het bijzonder niet aan dat het voor hem onmogelijk was en is om stappen te ondernemen en zijn AFM en AMKA te bekomen (zie *supra*).

10.8. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat hij slachtoffer was van slagen tijdens een reddingsactie en hij het niet redelijk acht dat van hem verwacht wordt dat hij een klacht zou indienen in Griekenland, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

Hieromtrent stelt de bestreden beslissing verder nog terecht wat volgt:

“Vooreerst moet wat betreft uw eventuele problemen die u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland meemaakte vooraleer u internationale bescherming werd verleend zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context vóór u internationale bescherming verleend werd. Zo haalt u aan dat u voor u als vluchteling erkend werd bij uw aankomst slecht behandeld werd door de Griekse kustwacht in Rhodos waarbij ze u sloegen, uw geld en Jemenitisch paspoort afnamen en u vroegen u van uw kleding te ontdoen (CGVS p.15 en p.20). Daarnaast zou u voor uw erkenning ongeveer 20 dagen in Rhodos op straat geslapen hebben en fruit van de bomen gegeten hebben (CGVS p.15, p.17 en p.21). Voorts zouden onbekenden toen in Rhodos op straat sliep uw gsm gestolen hebben (CGVS p.15 en p.20). Echter is deze situatie niet representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie van begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig van het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien moet opgemerkt worden dat u geen enkele poging deed om een klacht bij de Griekse politie neer te leggen over voornoemde diefstal van uw gsm (CGVS p.20). Wat betreft de foto's die u over uw dakloosheid in Rhodos indient moet opgemerkt worden dat dit willekeurige foto's zijn die u op het internet terugvond. U zou er zelf

niet op te zien zijn maar legt ze enkel neer om het CGVS een zeker beeld te schetsen van wat u overkomen is in Rhodos voor u als vluchteling erkend werd (document 5 en CGVS p.25).”

De Raad merkt bovendien op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

11. Verzoeker klaagt nog aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing de in (oud) artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet gestelde beslissingstermijn van vijftien werkdagen niet heeft gerespecteerd en dat nergens wordt uiteengezet waarom deze termijn niet werd gerespecteerd. Deze termijn van vijftien werkdagen is echter een termijn van orde. De Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van (oud) artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek binnen de door (oud) artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet gestelde termijn worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoeker lijkt te suggereren in het verzoekschrift. Het overschrijden van deze termijn brengt geen verlies van bevoegdheid met zich mee (*cf.* RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Verzoeker maakt een schending van (oud) artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijneis, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de motiveringsplicht om deze reden dan ook niet aannemelijk. Bovendien kan verzoeker niet voorhouden te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relaas.

12. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

13. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

14. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, QY t. Bondsrepubliek Duitsland, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland. Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van (oud) artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de

individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Nu het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	I. FLORIO